

Hauketo & Prinsdal

Kongeveien

NR 2-2022 // 38. årg

- > Pinse
- > Prinsdølen Svein
- > Branntårnet, del 2
- > Et idretts-tilbud til alle
- > Snøfylt tur og grønne tanker

EN UNG
EDVARD MUNCH

PÅ HAUKETO GÅRD

HÅPER DU HAR Plass...

SOKNEPREST ÅSE MARIA HAUGSTAD

Å erfare tilhørighet er viktig. Det gir trygghet og stabilitet. Det er en ganske allmennmenneskelig erfaring å lure på, bekymre seg over og være usikker på hvor en hører til innimellom. Å vite hvor en hører til gir et utgangspunkt for å gå fremtiden i møte. Livet er stadig i bevegelse, nye klassevenner, nye naboer, ny arbeidsplass, naturlige endringer eller brå vendinger gjør noe med rammene for livet.

Vi kan gi hverandre erfaringer av å høre med og å høre til. Å invitere med, bry seg om og se de en deler hverdagslivet med er viktig. Noen ganger må vi våge litt ekstra for å kanskje selv få en sterkere erfaring av fellesskap tilbake. Andre ganger må vi løfte blikket se litt utover og gjenkjenne når noen står utenfor, være raus og huske at godhet og vennlighet er ressurser som er til for å deles.

Vi hører til på mange ulike plasser i familien, vennekrets, skole, arbeidsplass, nabolag og fritidsintaktiviteter. Kirken er også et sted og fellesskap å knytte sin tilhørighet til. Jesus er et forbilde på å invitere med inn til fellesskap. Han så ofte forbi det som kunne være til hinder og lyttet, samtalte og spiste sammen med mange ulike folk slik vi leser om det i evangeliene. Før Jesus dør forbereder han disiplene sine på det som de har i vente. I Johannesevangeliet kan vi lese en lang tale. Jesus sier «I min Fars hus er det mange rom... jeg går og gjør i stand et sted for dere». Hos Gud er det plass. Plass for deg og for meg. Jeg liker veldig godt hvordan dette uttrykkes i salmen «Som barn i ditt hus»:

Som barn i ditt hus
har vi hver og en et sted
der vi kan søke ditt ansikt
og du gir oss av din fred.

Så møtes vi heri din store faderfavn.
Du lar oss juble og glede oss
når vi er samlet i ditt navn.

Du har lovet å være til stede
for å dele vår sorg og vår glede.
Gi oss vilje og mot til å leve,
Herre, som barn i ditt hus.

Som barn i ditt hus
gir du rom for alt vi er.
Vi har vår styrke og svakhet.
Midt i alt er du oss nær.

Du samler oss nå til bønn
og lovsang rundt ditt bord
Og vi skal gå med din kjærlighet
ut til alle folk på jord.

Vi ber for din kirke.
Vi ber for hverandre.
Vi ber for vår verden.
Velsign oss du, vår Gud!

Norsk salmebok 2013 nr. 564 T/M: Hans-Olav Mørk og Tore W. Aas 1996

Hauketo-Prinsdal menighet

BESØKSADRESSE:
Lerdalsfaret 7, 1263 Oslo
Tlf 23 62 98 50, fax 23 62 98 51
post.hauketo-prinsdal@oslo.kirken.no

KONTORTID:
Tirsdag, torsdag og fredag 10 – 12

ORGANISASJONSNR:
976987586 Hauketo/Prinsdal sokn

GI EN GAVE TIL
HAUKETO-PRINSDAL MENIGHET:
Kontonr.: 1503.39.29460

DEN NORSKE KIRKE
Hauketo-Prinsdal menighet

Kongeveien

Utgiv av Hauketo-Prinsdal menighet
i Den norske kirke

REDAKTØR:
Ansvarlig utgiver: Menighetsrådet
Redaktør: Terje Tørring
E-post: terje@torring.no
Tlf 920 60 821

REDAKSJON/FOTO:
Geir Thorsnæs, Svein-Erik Skibrek,
Knut Sandal, Anders Thylén og staben

DISTRIBUSJON:
Hans Petter Heggelund, Lars Tunang,
Anders Thylén og Erik Åstebøl

GRAFISK DESIGN/ LAYOUT:
Ravnbo design (www.ravnbo.com)

TRYKK: Ottesen AS

FORSIDEBILDE: Montasje av et
selvportrett av Edvard Munch fra 1882
(ca 19 år) og et maleri fra Hauketo.
CC Wikimedia og Munchmuseet.

GAVER TIL KONGEVEIEN:
Kontonr.: 1503.39.29460

VI FOLDER VÅRE HENDER SMÅ

VI BER TIL GUD FOR...

- Om fred, trygghet og fremtidstro i vår urolige verden
- For mennesker som er på flukt og kommer til vårt land og vår by.
Hjelp oss å ta godt imot dem
- Konfirmantenes sommerleir, gi gode dager og verdifulle minner

VI TAKKER GUD FOR...

- Våren og tegn på livets gode krefter som spirer frem
- For engasjement og kreativitet ungdommene i kirka viste med Grønt Show
- For ildsjeler og alle som bidrar til gode møteplasser i nærmiljøet

Hauketo gård sett fra nordøst. Øvre Prinsdalsvei går opp langs det hvite våningshuset i forgrunnen og det mørke svalgangs-huset bak til venstre.

HAUKETO GÅRD OG EDVARD MUNCH

Mens de fleste av oss kjenner Hauketo gård, er det antagelig nokså få som kjenner til at det er en forbindelse mellom gården og vår internasjonalt best kjente maler, Edvard Munch, og hans familie. Denne artikkelen belyser dette nærmere, og familiens opphold på Hauketo gård i årene 1889-1890 settes her inn i en noe større sammenheng.

I tillegg til familiesituasjonen har det vært naturlig også å ta med litt om Hauketo gårds historie, likeledes om familiens senere langvarige tilknytning til Nordstrand etter tiden på Hauketo.

For Edwards del ble oppholdet på Hauketo av flere grunner noe oppstykket. Viktigst var det at han i 1889 ble tildelt Statens treårige kunstnerstipend, noe som tillot ham å studere i utlandet, og ikke minst fikk han i utsikt å tilbringe tre vintre i Paris. Hans opphold på Hauketo ble av denne grunn både kortvarig og oppstykket, og det er bare bevart et par arbeider som med sikkerhet kan tilskrives tiden her. Det dreier seg om to mindre oljemalerier med lokale motiver som kan være av spesiell interesse for oss som bor her i dag.

For Munch-familien ble den korte tiden på Hauketo gård særlig dramatisk ettersom Edwards far, militærlegen Christian Munch, avgikk ved døden her i november 1889. Dette satte familien i en

svært vanskelig praktisk og økonomisk situasjon, og ble avgjørende for at familiens opphold på Hauketo gård ble så kortvarig.

Hauketo gård

I middelalderen var Hauketo gård kirkegods, og etter reformasjonen ble den krongods som det aller meste av det tidligere kirkegodset her i landet. I 1665 ble imidlertid Hauketo gård solgt av kronen, det vil si kongen, og siden har eiendommen vært i privat eie. Gården har hatt en rekke eiere, og sist på 1800-tallet, da Munch-familien bodde på gården i 1889-1890, var eieren Hans Eriksen. Munch-familien fikk leie hele 2. etasje i våningshuset, en bygning som stod ferdig i 1880, og som i restaurert skikkelse fortsatt står her.

Hauketo var en relativt stor gård med vide marker og store skogstrekninger før utskillingen av tomter startet på 1920-tallet, etter at Østfoldbanen mellom Ljan og Kolbotn var lagt om via Hauketo fra 1925. Utskillingen av tomter skjøt imidlertid ikke

Hauketo gård sett fra sør. I forgrunnen ses svalgangshuset ut mot Øvre Prinsdalsvei, og lengst til venstre stabburet med stabbursklokka. Våningshuset kan skimtes bak trærne ved veikanten.

Tunet på Hauketo gård sett fra sør. Stabburet med stabbursklokka til venstre, svalgangshuset til høyre og våningshuset i bakgrunnen. Bak stabburet stikker en liten, ny uthusbygning frem. Den er ikke en del av det fredete tunet på gården.

> for alvor fart før etter krigen.

Svalgangshuset som ligger ut mot Øvre Prinsdalsvei, er det eldste, bevarte huset på Hauketo gård. Dette ble reist i begynnelsen av 1700-tallet og fungerte som skysstasjon på Den Frederikshaldske Kongevei, likeledes som våningshus på gården til det nye våningshuset i sveitserstil stod ferdig i 1880.

Svalgangshuset er antagelig det eldste bevarte våningshuset i tre i Aker, og representerer en spesiell hustype som dukket opp på 1600-tallet på Østlandet og var særlig utbredt på Romerike. Det folkelige navnet på hustypen var «høgstue», og Eilert Sundt kalte den «akershusisk hustype» i sine undersøkelser av norske gårdshus midt på 1800-tallet. På svensk side av grensen ble tilsvarende hus kalt «cellehus». Hustypen karakteriseres ved at den har inngang til hvert enkelt rom utenfra via svalgangen på husets langside. Det mest kjente og best bevarte huset av denne typen her i landet finner vi på gården Store Hvam i Nes på Romerike. Dette er fra rundt 1650.

Svalgangshuset på Hauketo gård var frem mot 1980-årene blitt svært forfallent, og i 1988 ble bygget revet. Dette ble gjort etter en grundig dokumentasjon og planlegging der alle delene av huset ble merket og lagret. Senere er huset gjenoppført i henhold til planene, og man har på den måten greid å bevare både husets opprinnelige utseende og det aller meste av de opprinnelige materialene. Svalgangshuset stod ferdig restaurert i 1992.

I tillegg til våningshuset og svalgangshuset er det på tunet ytterligere to hus: et stabbur og et nyere uthus, begge mot vest. Hele gårdstunet på Hauketo er regulert til bevaring, og et av Oslo Byes Vels blå skilt er plassert midt på fronten av svalgangshuset, ut mot Øvre Prinsdalsvei.

Munch-familiens år i Christiania 1864-1889

Edvard Munch ble født på Løten i 1863 der faren, Christian Munch, var militær korpslege med løytnants grad. Det var et embete som ga et nokså dårlig utkomme ettersom det bare ble betalt lønn for den

tiden forlegningen der en tjenestegjorde, hadde innkalte mannskaper. Farens noe upraktiske natur, mangelfulle økonomiske sans og religiøse grublerier bidro sammen med mye sykdom i familien og en etter hvert stor barneflokk til en familieøkonomi som ofte skrantet. I kjølvannet av dette opplevde familien hyppige flyttinger, og før Edvard fylte ett år, var familien flyttet til Christiania, farens hjemby. Her bodde familien Munch på i alt seks steder i en periode på 25 år: 1864-1875 på to adresser i eller relativt nær byens sentrum, og 1875-1889 på fire ulike steder på Grünerløkka.

Edvard hadde en ett år eldre søster, Sofie, og senere fikk han ytterligere tre søsken, Andreas, Laura og Inger før moren, Laura Cathrine, døde i 1868 av tuberkulose, 31 år gammel. I 1877 døde også Sofie av tuberkulose, bare 15 år gammel. Edvard ble på den måten tidlig preget av sykdom og død rundt seg. Dette sammen med at han også selv var plaget av stadige sykdommer i barndommen, kom i stor grad til å prege hans senere kunst og likeledes hans skolegang som ble mangelfull.

Edvard Munchs malerier «Utsikt fra Hauketo». Begge viser Asperudhøyden i bakgrunnen og bebyggelsen og innmarken på plassen Asperud i forkant av høyden. Til venstre på begge bildene skimtes inngangen til Prinsdal, og begge har med et hjørne av stabburstaket på Hauketo i nedre, høyre bildekant. Bildet til høyre er alene om ta med sørskråningen av Øvre Ljanskollen; denne skimtes i bakgrunnen til høyre.

Munch-familien på Hauketo gård 1889-1890

Munch-familien fikk i 1889 leie hele 2. etasje i på Hauketo gård på rimelige vilkår av daværende gårdbruker og eier Hans Eriksen. Familien fikk en lykkelig, men dessverre svært kort tid sammen her. I et brev til Edvard skryter faren, Christian Munch, av den deilige luften på Hauketo, noe som var av stor betydning for en familie som var så plaget av tuberkulose og i flere år hadde bodd sentralt i Oslo der luften ofte kunne være svært uheldig for denne pasientgruppen. Det sies ellers fra tiden på Hauketo at familien var stadig å se på gudstjenestene i Nordstrand kirke; avstanden til kirken var overkommelig, og den gamle Kongeveien gikk jo forbi både kirken og Hauketo gård.

Men året 1889 skulle på flere måter bli et markert skille i Munch-familiens liv. Dette gjaldt kanskje særlig for Edvard som dette året ble tildelt Statens treårige kunstnerstipend. Dette tillot ham å studere i utlandet, og særlig utsiktene til å kunne tilbringe tre vintre i Paris virket attraktivt på ham. For familien ble tiden på Hauketo

gård særlig dramatisk da Edwards far, Christian Munch, avgikk ved døden i november dette året. Dette satte hele familien i en svært vanskelig praktisk og økonomisk situasjon, og ble avgjørende for at familiens opphold her ble så kort.

Allerede da Edwards mor, Laura Cathrine (født Bjølstad), døde i 1868, hadde hennes yngre søster, Karen Bjølstad, kommet som en reddende engel og overtatt ansvaret for barna og de huslige syslene i familien. Christian Munch skal ha fridd til henne, men hun ønsket ikke å gå inn i en slik rolle. Som hun sa, ble hun boende i familien «i søsterens sted, men uten å gjøre krav på hennes plass i barnas hjerter». Da også faren døde, ble Karen av ekstra stor betydning for familien.

Selv om familien trivdes på Hauketo, gjorde den skrantende økonomien etter familiefarens bortgang det nødvendig å leie ut noen av rommene de disponerte i 2. etasje i våningshuset på gården. Dette ble vanskelig ettersom gården – før Østfoldbanen ble omlagt til Hauketo i 1925 – ble ansett å ligge for langt fra

nærmeste stasjon som den gang var Ljan. På denne bakgrunn var de nødt til å skaffe seg et billigere husvære, og dette fant de i Nordstrand Landhandleris gård på Mosseveien. Dette skjedde sent i 1890.

Minner om Edvard Munch fra Hauketo

Etter at Edvard hadde fått sitt stipend, hadde han sannsynligvis bare korte, sporadiske besøk på Hauketo gård. Fra disse besøkene er det minner i form av to små malerier som viser utsikten mot sørvest fra 2. etasje i våningshuset på gården. Disse bildene, som er oljemalerier på papplater, er i privat eie og finnes, som de aller fleste, for ikke å si alle av Munchs arbeider, også i Munchmuséets fotoarkiv.

Begge maleriene er små, og det har vært reist tvil om det dreier seg om ekte Munch-malerier ettersom de ikke er signert. I denne sammenheng har Edwards søster, Inger (1868-1952), som gjennom en rekke år arbeidet med sin brors mange kunstverk, anført på baksiden av ett av bildene: «Av Edv. Munch. Fra vinduet i

HAUKETO GÅRD OG EDVARD MUNCH...

> hjemmet på Hauketo, Øvre Ljan, omkr. 1889». På denne bakgrunn synes maleriet å være ekte, begge de to maleriene er registrert under tittelen «Utsikt over Hauketo».

Begge bildene synes å vise utsikten mot sørvest fra 2. etasje på våningshuset på gården. Sentralt i bakgrunnen på begge ser vi etter alt å dømme Asperudhøyden og foran denne bebyggelsen og innmarken på plassen Asperud. På begge bildene har Edvard Munch til høyre i forgrunnen har tatt med det sørøstre hjørnet av taket på stabburet på Hauketo gård. Dette trer slik frem når en fra 2. etasje i hovedbygningen sikter mot Asperudhøyden, noe som har vært av betydning for å bestemme både hvor Munch har sett motivet fra, og hva som ses på bildet.

Munch-familiens tilknytning til Nordstrand etter 1890

Fra slutten av 1890 bodde familien Munch på flere ulike steder på Nordstrand, og familien fikk etter hvert en sterk tilknytning til Nordstrandsområdet. I tillegg til i Nordstrand Landhandleris gård på Mosseveien, som for øvrig brant i 1896, bodde de senere ytterligere fem steder i området; disse er: «Kirsebærhuset» i krysset Mosseveien/Nordstrandsveien, «Villa Fagerholt» i Ekebergveien ved Bråten st. på Ekebergbanen, i Solveien, i Sanatoriebakken og i Ole Moes vei.

Flere av familiens medlemmer er gravlagt på Nordstrand kirkegård; Dette gjelder: Laura, Edvards søster (død 1926), Karen, hans tante og «pleiemor» (død 1931), og Inger, hans yngste søster (død 1952). Edvard selv er gravlagt i æreslunden på Vår Frelsers gravlund.

Christian Munch ble i egenskap av å være militærlege gravlagt på Krist kirkegård i Oslo, en gravlund som tilhørte militærvesenet helt fra 1654 til like etter siste krig da den ble nedlagt som gravlund. Her hadde Munchs familie et familiegravsted, og her ble både Christian Munchs ektefelle, Laura (død 1868), og hans datter, Sofie (død 1877), gravlagt, begge før han selv ble stedt til hvile her i 1889. Krist kirkegård er i dag vernet, og den ble i 1999 rehabilitert. Den ligger i dag som en liten fredelig, grønn lunge ved siden av Margaretakyrkan, på nordsiden av Grubbegata i Oslo sentrum.

TEKST: GEIR THORSNÆS

FOTO: MAGNI RUBOTI OG

MUNCHMUSÉETS FOTOSAMLING

PINSE

En klassiker på nyhetssendingene når de ovale helgene inntreffer i mai og juni er en variant av «5-på gata» hvor folk får spørsmål om de vet hvorfor vi har disse ekstra røde dagene i kalenderen og om de vet hva som skjedde i pinsen. Jul, påske og pinse er tre store og viktige høytider i kirken. Nå er det pinsetid og hva handler denne høytiden om?

Ordet pinse kommer av det greske ord pentekoste, som betyr den femtiende som henviser til at Pinsen kommer 50 dager etter påske. Opprinnelig var pinsen en jødisk fest som markerte avslutningen på påsken og minnet om mottakelsen av de ti bud på Sinai, der Moses fikk lovens tavler.

I Det nye testamente fortelles det hvordan Den hellige ånd ti dager etter Jesu himmelfart kommer over apostlene, som var samlet for å feire den jødiske pinsefesten. På merkelig vis blir de i stand til å forstå og tale alle mulige språk. Pinse er markeringen av hvordan disiplene blir utrustet til å fortelle om Jesus Kristus og at mange kom til tro og ble med i kirken. Dette gjør at vi litt forenklet kan si at pinse er kirkens fødselsdag.

I den kristne tro sier vi at Gud er en treenig Gud; Fader, Sønn og Hellig Ånd. Gud er tre i én. Det handler om Guds vesen og hvordan Gud forholder seg til oss. Det er én Gud med ulike sider som ofte er symbolisert som en trekant.

Den Hellige Ånd viser til at Gud er en levende og nærvæ-

BIBELTEKSTEN OM DEN FØRSTE PINSEDAGEN:

Apostlenes gjerninger kapittel 2 (Bibelselskapet Bibel 2011)

Ånden blir gitt på pinsedagen

Da pinsedagen kom, var alle samlet på ett sted. Plutselig lød det fra himmelen som når en kraftig vind blåser, og lyden fylte hele huset hvor de satt. Tunger som av ild viste seg for dem, delte seg og satte seg på hver enkelt av dem. Da ble de alle fylt av Den hellige ånd, og de begynte å tale på andre språk etter som Ånden ga dem å forkynne.

I Jerusalem bodde det fromme jøder fra alle folkeslag under himmelen. En stor folkemengde

stimlet sammen da de hørte denne lyden, og det ble stor forvirring, for hver enkelt hørte sitt eget morsmål bli talt. Forskrekket og forundret spurte de: «Er de ikke galileere, alle disse som taler? Hvordan kan da hver enkelt av oss høre sitt eget morsmål? Vi er partere og medere og elamitter, folk som bor i Mesopotamia, Judea og Kappadokia, i Pontos og Asia, Frygia og Pamfylia, i Egypt og i Libya-området mot Kyréne, og innflyttere fra Roma, jøder og proselytter, kretere og arabere – og vi hører dem tale om Guds storverk på våre egne tungemål!»

rende Gud også etter Jesu død, oppstandelse og himmelfart. Jesus fortalte sine disipler at han skulle utruste dem og ikke etterlate dem som foreldreløse barn. Gud er fortsatt hos dem, om enn på en annen måte enn da Jesus gikk iblant dem. Den Hellige Ånd er Guds nærvær hos oss i dag. Den Hellige Ånd er ikke like konkret som historien om Jesus. Den hellige ånd er Guds usynlige nærvær. Derfor omtaler vi gjerne Den hellige ånd i bilder og symboler. De tre mest brukte er duen, ilden og vinden. Pinsens liturgiske farge er rød.

Hva er Den Hellige Ånds oppgave? Den Hellige ånd skaper liv og gjør levende. Gud er livets kilde og Guds nærvær gi liv.

Den Hellige Ånd gjør skaperverket levende.

Den Hellige Ånd gjør Bibelen levende.

Den Hellige Ånd gjør troen levende.

Den Hellige Ånd gjør menigheten levende.

Pinse er høytid og vi markerer i kirken. Vel møtt til guds-tjeneste søndag 5. juni kl 11 i Hauketo-Prinsdal kirke. Eller marker der du er, gå ut i naturen og ta inn alt det vakre Gud har skapt, ta med deg noen vakre blomster inn, dekk et fint bord og tenn et lys. God pinsetid!

Mer om Pinsen

Bibelselskapet har mange ressurser på sine nettsider www.bibel.no

Scann QR-koden med kamera på mobilen og du kan lese mer om pinsen, tips til å formidle til barna og se bibelfortellingene gjennom film:

PINSESALME KJÆRLIGHET ER LYSETS KILDE

Salme nr 233

T: 1853 N.F.S. GRUNDTVIG
M: 1862 LUDVIG M. LINDEMAN

Kjærighet er lysets kilde,
kjærighet er livets rot.
Derfor er Guds råd så milde,
derfor er Guds Ånd så god.
Jesus har den selv forklaret,
Ånden har den åpenbaret,
den kan kjennes i Guds fred
og det håp vi trøstes ved.

Kjærighet er livets krone,
kjærighet er lysets glans.
Derfor sitter på Guds trone
Jesus nå med strålekrans,
han som lyset er og livet,
har for oss seg selv hengivet,
han forblir og lever ved
Guds, sin Faders kjærighet.

Kjærighet er lovens fylde
og fullkommenhetens bånd,
den er hva vår Gud vi skylder,
den er frukten av hans Ånd.
Derfor med Guds-kjærigheten
vokser opp om kapp Guds-freden.
Vi skal også bli ved den
ett med sjelens beste venn.

Prinsdølen Svein

Hvem har ikke møtt denne mannen på vandring i Hauketo/Prinsdal? Enten på en av veiene i dalen eller på stier i Grønliåsen. Han er en meget trivelig kar, god å prate med, med mye kunnskap om dalen og mennesker som bor der.

Hvem er denne karen?

Han heter Svein Myhre, er innfødt Prinsdøl og har bodd hele sitt liv i Prinsdal. Han ble født 4. august 1957 og er da snart 65 år. Han ble døpt i Nordstrand kirke. Det var lenge før Hauketo/Prinsdal fikk sin egen kirke. Han vokste opp med en aktiv mor og far som kjente alle i dalen.

Sine første barneår bodde han Snøggveien 2B. I 1970 flyttet de til Berglyveien 44B. Etter at hans mor og far døde fortsatte han å bo der, inntil han flyttet til Nedre Prinsdals vei 61P, Lerdalsjordet Borettslag. Således er Svein altså en urinnvåner i Prinsdal.

Han hadde noen aktive barneår. Men ikke uten helseplager. Fra 1962 til 1964 lå han på Martine Hanssens hospital med en hoftesykdom som kan ramme barn mellom 3 til 10 år. Dette

førte til at han gikk på krykker i flere år. I 1975 ble han bekreftet frisk etter hoftesykdommen. I senere år fikk han hjerneslag som førte til at han tilbrakte 3 måneder på Sunnaas Sykehus. Noe som har preget han litt seinere i livet.

Skolegang, barne- og ungdomstid

I 1964-1970 gikk han på Prinsdal skole. I den tiden var han aktiv ulveunge og aktiv speider. Svein hoppet på ski i disse årene, og han gikk også på ski og kjørte slalåm, men ikke så mye sier han. I 1970-1973 gikk han på Hauketo Ungdomsskole. Han fortsatte med speidingen og ble etter hvert Rover.

Vann fikk Svein kontakt med, og det førte til at han ble med i Speed svømmeklubb med trening i Manglerud bad eller i Torggata bad. Til tross for sine plager som barn ble sport en viktig del av aktiviteten hans i disse årene.

Svein gikk på Nordstrand Gymnas, reallinjen i 1973-1976. Da ble idretten hans ishockey, og da i Manglerud og Ljan.

Musikk

Han begynte å spille i band, gitar og keyboard. Musikken kom til å prege hans liv i flere år. Mange i Prinsdalen husker han sikkert som medlem av «New York band». En fin tid for Svein. De spilte både til underholdning og dans, til manges store glede.

Svein har tilbrakt totalt 3,7 måneder av sitt liv under vann.

Ut på tur med gruppen Aktiv i 100.

På Prinsdalsenga sammen med styreleder i Vellet, Liv Jorunn Eriksen.

Utkjøring av ved for Lions, til eldre og trengende.

Dykkingen

For mange av oss som har fulgt med Svein og hans aktiviteter, er hans sterke engasjement som dykker. Å være i vann tiltrakk han tidlig, og spesielt det som var under vannet. Det førte til at han i 1987 tok dykkersertifikat, og dykker er han fremdeles. Svein er fasinert av det han ser og oppfatter under vann. Mange typer fisker og sjødyr, og fargene han opplever på sjøbunnen. En spennende verden. Svein har gjennomført 1715 dykk og har til sammen vært 3,7 måneder/ 110 dager under vann.

Studier og arbeid

Svein studerte elektronikk i 1976-78 på Oslo Tekniske Høyskole og begynte å jobbe interiørbransjen. Senere ble det jobber i grafisk bransje, prepress og teknisk support i flere firmaer. Denne kunnskapen og kompetansen som han utviklet har kommet vel til rette etter at han flyttet til Lerdalsjordet borettslag. Nå stiller han opp for andre i borettslaget når de trenger hjelp. Det være seg til hjelp med TV, data-problemer, skifte av pærer og annet. Dette setter Svein stor pris på å få lov til å gjøre. Han førtidspensjonerte seg i 2019.

I tillegg til å jobbe har han vært aktiv på flere andre måter i lokalmiljøet i Hauketo/Prinsdal. Han har vært støttekontakt i Nordstrand bydel, og i 2011 ble han medlem av Lions Club Oslo/Hauketo. Der deltar han meget aktivt. Det være seg tiltak for barn og unge i dalen, utkjøring og levering av ved til trengende, skaffe juletre til Vellet og til Hauketo/Prinsdal kirke hver

jul. Juletreet er han med på få satt opp og pyntet med å få hengt opp lysene. Svein er også styremedlem av Hauketo og Prinsdal velforening og styremedlem av Lerdalsjordet Borettslag. Det som opptar mye av tiden hans nå er kjøringen for Kreftforeningens Følgetjeneste i Oslo. En tjeneste han setter veldig stor pris på å gjøre for de personer som han på denne måten kan hjelpe.

Takk til Svein Myhre for en hyggelig og interessant prat og for at vi har fått bli bedre kjent med en flott Prinsdøl.

TEKST: TERJE TØRRING FOTO: PRIVAT

Lions venner og Erna Solberg ved et fakkeltog. Svein til venstre.

Firblad har et karakteristisk utseende. Planten er giftig.

Fuktskogen langs Konge

Vi fortsetter oppdagelsesferden i naturen i Hauketo og Prinsdal. Denne gangen har turen kommet til en skog som mange ser men trolig sjelden setter sin fot i. Det handler om den rike og fuktige skogen ovenfor Prinsdalsbråten, mellom Kongeveien i vest og Grønliåsen i øst og fra Skytebanen i nord og halvveis mot Tårnåsen i sør. Er dette bare rot og kratt, eller en naturperle med spesielle kvaliteter?

La oss slå det fast først som sist, det er nok ikke den typiske turskogen. I hvert fall ikke den delen som er nærmest Kongeveien. Men på vestsiden nærmest inntil Grønliåsen går det velbrukte stier. Her kan en f.eks. gå på nedsiden av åsen fra Skytebanen sørover for etter hvert å krabbe oppover mot branntårnet.

Høyspentledningen går tvers gjennom skogen og deler den i to. Prinsdalsbakkens hovedløp (den lengste av de tre tilførselsbakkene) går fra sin start ved Gimleveien på Tårnåsen gjennom skogen, krysser det åpne feltet under høyspenten, og forsvinner ned i en kulvert rett etter Kongeveien inntil Trygve Strømbergs

vei. Prinsdølingen Tore Burud opplyser om at denne bekken pleide å bli kalt Tårnåsbekken fordi den kom fra Tårnåsen.

Hva er da spesielt med denne skogen? Først og fremst er det geologien og vannet som gir området sine økologiske forutsetninger. Isen og havet som var her mot slutten av istiden for rundt 11.000 siden rensket åsene for løsmasser og avsatte tykke lag av fensedimenter i dalsøkk og på flater. I Prinsdal er det derfor rike jorder i dalbunn og på flatene på Øvre Prinsdal, mens åsene rundt er skrinne. På Øvre Prinsdal er det tykke havavsetninger ca. fra tennisbanene, forbi skytebanen og Langhagan (som derfor har vært brukt som jordbruksmark), og en bit sørover. Mot nord er disse jordlagene ikke like sammenhengende, men finnes blant annet ved Burud gård.

Næringsrike og kalkrike jordlag gir forhold som ellers er sjeldne i skogene på grunnfjellet øst for fjorden. Dette medfører blant annet rask produksjon (det vokser bra!) og rask omsetning (skogen endrer seg raskere, trær dør tidligere og død ved dannes raskere enn oppe på åsen). Høy produktivitet medfører at det dannes mange små levemiljøer, det blir mye plantemat og dermed mange individer av insekter og dermed fugler, og på det hele gode muligheter for et rikt artsmangfold.

Det andre som er spesielt her, i tillegg til rike jorder, er vannet. Bekken ringler seg gjennom området, og det faktum at mark

Prinsdalsbekken/Tårnåsbekken renner gjennom området, her inntil Kongeveien.

Kongeveien

er ganske flat gjør at vannet i flomperioder svømmer utover breddene. I tillegg får området tilsig av vann fra begge sider, spesielt fra Grønliåsens skråning. Det er dermed ganske høy grunnvannsstand og fuktig skogbunn i mye av området. Noen deler kan i fagtermer beskrives som sumpskog, andre som flomskogsmark, og det meste bare som «vanlig» skog med fuktig skogbunn.

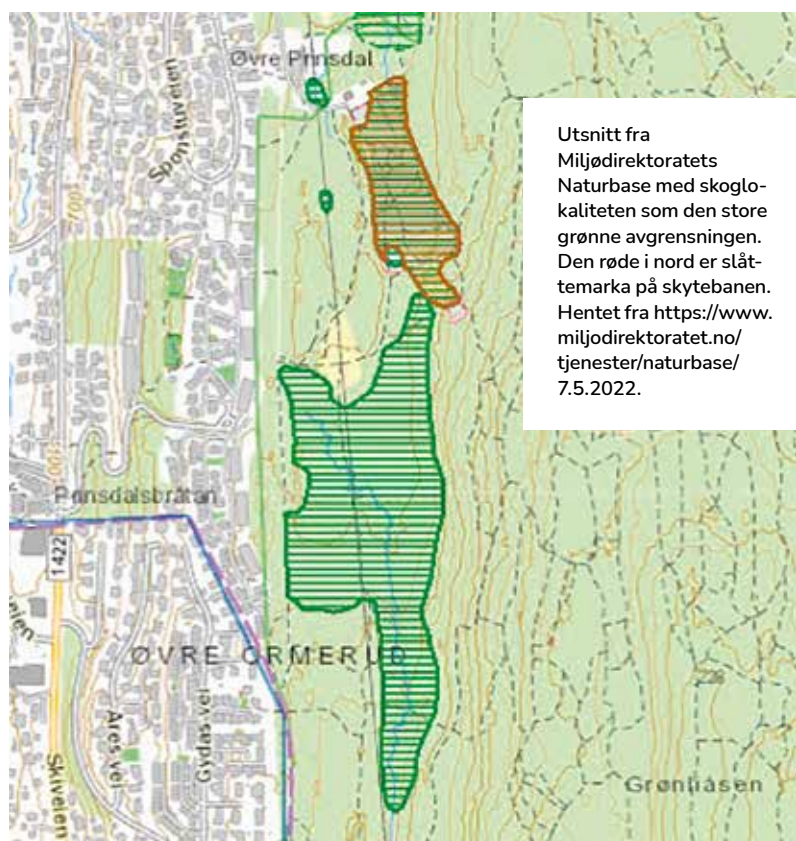
Slike «fuktskoger» er ganske sjeldne. Der det drives aktivt skogbruk har man i stor grad grøftet slike fuktpartier, for at skogen skal vokse raskere og bli lettere og mer lønnsom å drive. Skoger på rike jorder, som her ved Prinsdalsbråten, har ofte vært både grøftet, hogd og ryddet for å bruke som jordbruksmark. De nordligste delene av denne skogen har også vært dyrket opp, og inngikk så sent som på midten av 1950-tallet i et sammenhengende jordbruksareal med Langhagan (også kalt Hundesletta/Hundejordet) og Prinsdalsenga/skytebanen. Dette vises i flybilder fra både 1937 og 1956, mens bilder fra 1970-tallet viser etablert skog. I dag er det dels et parti med ganske tett granskog på fuktig mark, dels løvskog på noe tørrere mark i nordøst mot skytebanen. Bevisene fra flyfoto bekreftes også av Tore Burud, som husker at disse arealene var dyrket opp i gamle dager. Han nevner også at i kanten mellom disse markene og Grønliåsen ligger en stor haug med stein, en rydningsrøys fra den gang langt tilbake som jorden ble ryddet.

Hva er da spesielt med denne skogen? Først og fremst er det geologien og vannet som gir området sine økologiske forutsetninger.

Denne skogen er altså ikke veldig gammel, selv om deler av den er betydelig eldre enn de tidligere jordbruksarealene i nord. Det meste var skogdekket i de tidligste flybildene fra 1937 (men høyspenttraseen var faktisk der allerede den gang). Den rike produksjonen og raske omsetningen gjør som sagt at skogen uansett utvikles raskt. Spesielt i de vestre delene mot Kongeveien er det mye rotvelt, døde stokker og oppslag av kratt og unge løvtrær. Tore forteller at denne skogen ble kalt «krattskogen» fordi det var vanskelig å løpe orientering her.

Mye av skogen her domineres av gran. I de fuktigste delene vokser svartor, gråor og noe ask. På vestsiden mot Kongeveien er det bjørk, selje og hassel i tillegg til gran, mens det på østsiden inntil Grønliåsen er blandingsskog på tørrere mark med mer hassel og osp. Skogen som helhet er i Miljødirektoratets Naturbase <https://www.miljodirektoratet.no/tjenester/naturbase/> kartlagt som en prioritert naturtype i kategorien «rik blandingskog i lavlandet» og verdivurdert som viktig.

Utsnitt fra Miljødirektoratets Naturbase med skoglokaliteten som den store grønne avgrensningen. Den røde i nord er slåttemarka på skytebanen. Hentet fra <https://www.miljodirektoratet.no/tjenester/naturbase/> 7.5.2022.

> Av spesielle arter som er registrert kan nevnes tannrot og firblad. Tannrot er en kystbunden art som vokser i skog på kalkrik mark, ofte i edelløvskog. I bladhjørnene har den mørke yngleknopper som den bruker for spredning. Firblad er en typisk art for kalkrik skog på fuktig mark, og den har som navnet sier fire karakteristiske blader. Etter blomstringen får den utpå sommeren et enslig svart bær i toppen, som sammen med hele planten er giftig. Andre spesielle «fuktskogarter» som finnes her er maigull, springfrø og bregnen strutseving.

Andre severdigheter i denne skogen er bekkens meanderslinger langs stien under og inntil høyspanten. Bekker som får renne fritt over finkornete jorder på flat mark vil på grunn av erosjon og sedimentasjon i svingene over tid utvikle et sterkt slingrete mønster, såkalt meandering. Hvis en følger bekken en bit oppstrøms fra dette stedet vil en også kunne se svake ravinetendenser. Her har bekken på et kort parti skåret seg ned flere meter i løsmassene helt ned til fjellet, og har bratte og høye kanter.

«Fuktskogen» ved Prinsdalsbråten har spesielle naturkvaliteter med kalkrik /næringsrik jord og fuktig mark. Skogen er ikke spesielt gammel, men den har likevel ganske mye død ved, noe som er viktig blant annet for mangfoldet av sopp og insekter. Deler av skogen er i dag i en fase med tette kratt og løvoppslag. Om den får vokse seg gammel vil det på sikt bli flere gamle trær og mindre kratt og oppslag. Skogen vil også etter hvert utvikle mer gammelskogskarakterer med liggende trær i ulik grad av nedbrytning. Slik vil denne skogen kunne være en «eventyrskog» med mulighet både for et rikt biologisk mangfold og for spennende opplevelser.

TEKST OG BILDER: ANDERS THYLÉN

Variert «roteskog» med fuktig skogbunn, død ved og levemiljøer for mange arter.

Et idretts til alle!

Idretten i dalen er i full sving igjen etter pandemien. Hauketo IF har et billig og godt idrettstilbud til alle, og vil gjerne ha flere medlemmer og frivillige. Klubben skal ansette daglig leder og øke aktiviteten, kan en engasjert styreleder Leo Emblemsvåg fortelle.

Først litt om deg, Leo. Hva var din vei inn i Hauketo IF?

– Jeg kommer opprinnelig fra Romerike, og flyttet til Prinsdal i 2010. Jeg ble med i Hauketo IF først som spiller og senere trener på seniorlaget. Da barna mine ble store nok til å drive idrett, var det naturlig å bidra som fotballtrener for sønnen min, mens datteren spiller håndball. I 2020 ble jeg spurt om å bli med i styret, og jeg ble da leder.

Hva motiverte deg til å bli trener og å bli med i styret?

– Jeg har sett de positive virkningene av idrett, og hvor viktig det er å ha et tilbud til ungene. Hauketo er en fin breddeklubb med mange muligheter, ikke minst gjennom et veldig flott anlegg med ledig kapasitet. Jeg vil gjerne være med å utvikle klubben. Det forrige styret kom godt i gang med et strategiarbeid, og det vil vi ta videre, sier Leo og ser både ambisiøs og forventningsfull ut.

Vil ha nye medlemmer og idretter

Hva kan klubben tilby til de som lurer på å bli medlem?

– Vi ønsker å ha et idrettstilbud til alle – uansett ferdigheter,

Hauketo IF har tilbud til både store og små.

Vi ønsker å ha et idrettstilbud til alle – uansett ferdigheter, økonomi eller sosiale forhold.

skikkelig i gang, og har fått mange medlemmer. Så jeg oppfordrer folk til å ta kontakt om de har gode ideer og kan hjelpe til med å dra nye idretter i gang. Så kan klubben bidra med utstyr og markedsføring. Generelt trenger vi flere frivillige, så bare ta kontakt uansett hvordan du kan bidra – smått eller stort!

Ballskolen videreføres i år?

– Ja, absolutt, dette er et tilbud vi er veldig stolte av. I år blir den i uke 25 og uke 33. Takket være gode samarbeidspartnere har vi greid å holde prisen nede til et minimum, kun 300 kr. Påmeldingen er åpen for alle barn født i 2009-2015. Masse moro med ulike idretter, sosialt og lunsj hver dag. Så meld barna deres på!

Nytt styre og ny daglig leder-stilling

Det skjer også ting på organisasjonssiden i klubben?

– Ja, for det første ble det valgt et nytt styre på årsmøtet. Vi har fått inn tre nye flinke damer – Leanne, Ida og Marit – mens flere andre fortsetter og bidrar til kontinuitet. Fremover skal vi fordele roller og ansvar.

– En annen viktig nyhet er at vi skal ansette en daglig leder, i samarbeid med stiftelsen som eier og driver hallen. Det er mange viktige oppgaver i den daglige klubbdriften, som det ikke er naturlig at styret holder i.

Ja, hva skal daglig leder drive med?

– Det er mye. For klubben vil det være slike ting som søknader om midler, kontakt med sponsorer, vedlikeholde medlemsregister, registrering av spillere slik at de kan spille kamper, og arrangementer som åpen dag, ballskole og cuper. Det kan også være å få til trenerkurs og annen trenerutvikling sammen med sportslig utvalg. Daglig leder vil også være et viktig ansikt for klubben utad, og holde i saker som dreier seg om hallen. Vi har hatt intervjuer og håper å få ansatt en person snart, avslutter Leo.

TEKST OG FOTO: KNUt SANDAL

Styreleder i HIF, Leo Emblemavåg, ønsker nye medlemmer velkommen.

økonomi eller sosiale forhold. Kontingent og treningsavgift er klart lavere her enn i andre klubber. Det varierer litt mellom lagene, men for de under 18 år vil kostnaden typisk være 300 kr i medlemskontingent og rundt 1000 kr i treningsavgift. Det er billig for et bra sportstilbud i et helt år.

Hvordan ble klubben berørt av korona?

– Vi mistet dessverre noen lag, spesielt på jentesiden. De som er mest ivrige vil ofte få et tilbud i andre klubber. Men det er mange som kunne hatt glede av et tilbud i sin lokale klubb. Vi har derfor et klart mål om å få flere medlemmer.

Hauketo er jo en forholdsvis liten klubb. Lagene i de ulike årgangene er kanskje mer sårbare om noen slutter, enn lag i større klubber?

– Det er nok riktig. Vi er den eneste klubben i Oslo som jeg vet om, som bare har én barneskole som rekrutteringsgrunnlag. Ofte kommer det spillere fra Toppåsen når de skal begynne på Hauketo ungdomsskole. Men de kunne gjerne kommet før, sier Leo med et smil.

– Vi prøver å få med så mange som mulig fra vårt rekrutteringsgrunnlag. Det har vært en ekstra utfordring å få med jentene. Vi har hatt et tilbud om bootcamp for jenter i ungdomsskolealder sammen med Hauketo skole, og slikt kan bli aktuelt igjen. Er årgangene for små, må vi se på samarbeid med andre klubber. Et jentelag i håndball trener nå sammen med Bjørndal etter eget initiativ, legger Leo til.

Er det aktuelt med nye typer idretter i klubben?

– Ja, vi er veldig åpne for det. Eksempelvis er innebandy kommet

I år fyller Hauketo Idrettsforening 95 år. Foreningen ble stiftet 27. oktober 1927.

Flere gamle idrettsbilder har vært vist i tidligere nummer av Kongeveien. Ikke mange vil tro at foreningen har hatt både sykkelgruppe, svømmegruppe, boksegruppe, friidrettsgruppe og skigruppe. Kåre Johansen deltok i Femmila i Holmenkollen 1952. Orienteringsgruppa som fortsatt finnes, ble Norgesmestre i stafettorientering både i 1959 og 1963. Hvordan svømmegruppa endte kan du lese her i brevet fra november 1938.

Til slutt et bilde av Prinsdal fra 1956. Ta deg en tur opp på Lerdalsåsen for å skue det samme som for 66 år siden.

TORE BURUD

HAUKETO SPORTSKLUBB

Stiftet 27.10.1927

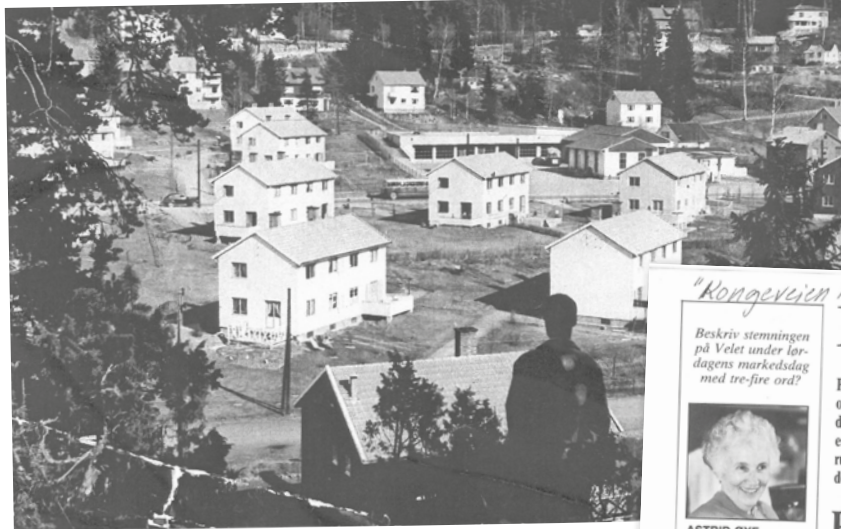
TILSLUTTET:
NORGES LANDESFORBUND FOR IDRETT
NORGES SVØMMEFORBUND
AKERSHUS FRI-IDRETTSKrets
AKERSHUS SKIKrets

Hauketo, den 5. Novbr. 1938.

Norges Svømmeforbund,
Oslo.

Underkynget klubb melder
sig hermed ut av Norges Svømmeforbund.
Grunnen til at vi har tatt denne
bestemmelse, at forholdene for svømming
på skole er dårlige.

Ørbædigst
Hauketo Sportsklubb.

KONGEVEIEN FOR 30 ÅR SIDEN:

Artikkel om Prinsdalsdagene i 1992, der det 1600 meter lange Prinsdalsløpet fikk en bestetid under 6 min og verdige vinnere i ulike klasser.

"Kongeveien Mai-1992"

Beskriv stemningen på Veiet under lørdagens markedsdag med tre-fire ord?

ASTRID ØYE
Full hus og stormende jubel, tross regnet.

KETIL FJELD
Hektisk, folksomt og god stemning.

KARIN MIKALSEN
Denne stemningen liker jeg. Mange forskjellige aktiviteter, et kjempefint arrangement.

KRISTEN JOHNDRÅTEN
Morsomt, med så mye folk, selv om været var dårlig. Her er mange skulestre, og det gir en god stemning.

Prinsdalsdagene

Prinsdalsdagene klarte det! I løpet av ei kort uke samlet og engasjerte Prinsdalsdagene oss som aldri før. Et første og virkelig imponerende løft av et fritidsråd som virkelig dro sammen. Dermed gjorde det ikke noe at det regnet hunder og katter under lørdagens markedsdag i Prinsdal sentrum, eller at Prinsdalsløpet lå på samme dag som sentrumsløpet. Nei, her fyltes det opp både i kirke og danselokale, skole og turloype, med det for øye å oppleve noe sammen. Det gjorde vi!

Prinsdalsløp og åpen dag på gården

Kåre Osnes (først) åpner inn til andreplass. Vinneren - Terje Skrindrud var allerede stukket ifra her.

Samtidig som titusener av mosjonister peste seg igjennom «Sentrumsløpet» søndag 28. april, var en liten flokk mennesker samlet i skogkanten ved tennisbanen for å gjennomføre «Prinsdalsløpet». Alle kategorier var representert, fra løpere til familier på søndagstur. — Jeg hadde ikke trodd at noen skulle greie det på under seks minutter, sa Tore Burud om sin ca. 1500 meter lange løype. Men da Terje Skrindrud ikke uventet kom inn som første-

mann, viste ikke klokken mer enn 5.43. Deretter snappet Kåre Osnes til seg andreplassen på 6.02, rett foran Svein Haland på 6.04. I klassen for ungdom under 17 år vant Steffen Isaksen på 7.17, til tross for at han tapte tid da skoen falt av i et gjennomfall. Øystein Berum fulgte så på 8.32. Det var langt mellom de kvinnelige deltakerne, men Kristine Nordengen tok likevel en verdig seier i dameklassen på 9.40, foran Suad Bun Kamara på 10.57. De største prestasjonene

sto kanskje de yngre deltakerne for. Av førskolebarna var Kristian og Erik Wedde best, på 13.17 og 13.28. I denne aldersgruppen (de fleste løperantrakkene preg av å ha hatt nær kontakt med underlaget, og særlig hasardøse var en innspurt tvers gjennom en sødam så spruten sto over hele Øvre Prinsdal Gård.

Innkomen var nemlig lagt til tunet på gården, der det var åpen dag med ridning, valfer i pent vær.

Øyvind

Spennende å få prøve seg på hesteryggen under Prinsdalsdagene.

Takk!

Prinsdalsdagene 1992 er over. På tross av generasjoner og interesser møttes vi — i skogen og på skolen, i kirken og på dansegulvet,

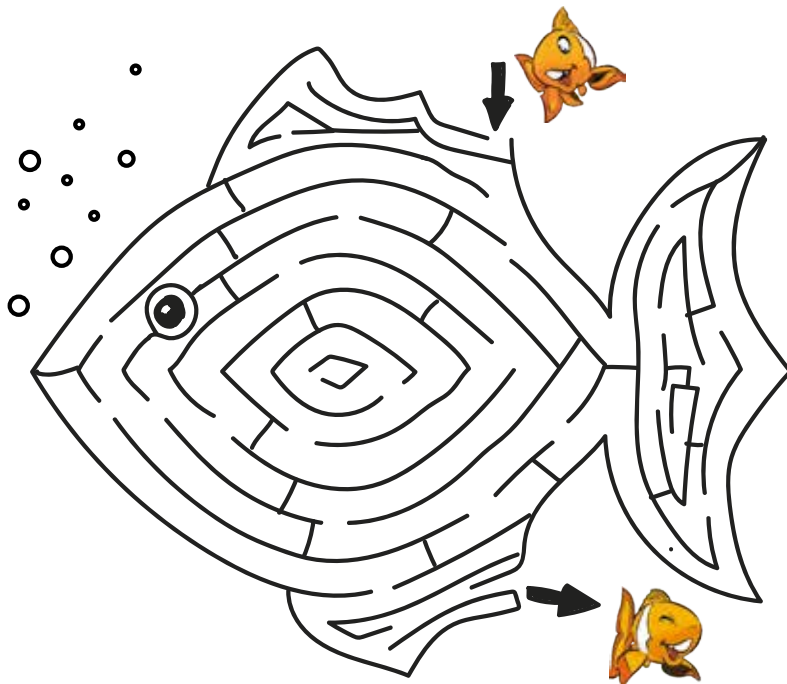
i idrettshallen og på markedsplassen. Mange var med for å oppleve og var med for å få dette til. Vi håper og tror at det ble gode dager for de fleste og vil rette en spesiell takk til deg

som brukte tid, krefter og penger for at andre skulle få det fritt. Først til deg som bidro med underholdning — vel blåst og sunget, danset, gjelet og lest — Takkt! Så takk til Dalens

BARNAS

Labyrint

Kan du hjelpe Gulliver gjennom labyrinten?

Gi barnebladet
Barnas til et barn
du er glad i!

Disse oppgavene er
hentet fra bladet.

Bestill abonnement
på sondagsskolen.no
eller **22 08 71 00**

- Greier du å tegne en rett strek med en linjal?
- Selvfølgelig!
- Godt gjort! Jeg greier det ikke uten blyant.

Finn fem feil!

Her feirer de første kristne nattverd. De to bildene er nesten like. Finner du de fem feilene på bildet til høyre?

Tegning: Asbjørn Tønnesen

Vitser

- Et egg fikk se seg selv i et speil.
- Å nei, jeg har blitt et speilegg!
- Pass deg for trappa!
- Hvilken trapp-app-app-app ...

DEL 2

Brannvaktttårnet på Grønliåsen

I forrige nummer av Kongeveien kunne vi lese om det nye utsiktstårnet på Grønliåsen, som med sine historiske røtter kalles «Branntårnet». Her følger historien om brannvaktttårnet som stod på omtrent samme sted fra 1910 til 1961.

AV LISE HENRIKSEN

Branntårnet innvies

St. Hansaften 1910 ble brannvaktttårnet på Grønliåsen innviet, som en landets første skogbrannvaktstasjoner. Tårnet tilhørte Ljansgodset og det tilhørende Ljansbruket, og godseieren var fru Johanne Ingier, tidligere gift med Frithjof Ingier.

– Dette var en begivenhet som også barna fikk lov å være med på, fortalte Eva Rom (1898–1991), en av Prinsdals urinnvånere. Hun var selv til stede denne

midtsommervelden, tolv år gammel. Det bodde ikke så mye folk her den gang, ifølge Eva. Aller nærmest lå gården Øvre Ormerud, der Tårnåsen senter ligger i dag. Så var det Øvre Prinsdal og plassen Burud, som begge hørte til Ljansgodset. Ellers var alt man så bare skog. I luftlinje er det fra "Tårnpunktet" 3 ½ kilometer til Hauketo gård, like langt som til Ljansbrukets hovedbase ved Gjersjøelvas utløp i Hvervenbukta, nær herregården Stubljan.

Ljansgodset bestod rundt 1910 av store jord- og skogeieendommer i Aker, Oppegård, Ski og Ås, med en rekke tilhørende gårder. Foruten Øvre Prinsdal og Grønliåsen, som ble kalt Ingier-skogen, var det Store Ljan, Stubljan, Fløysbonn og Li, Hvitebjørn, Oppegård-gårdene og Grønmo på Svartskog, Taraldrud og Haugbro i Ski, Nøstvedt i Ås og enda flere – alle med tilhørende plasser og forpakttingsbruk. Og det var her, fra åskammen sørvest på Grønliåsen, i Aker herred, 216 meter over havet, at utsikten var best over eiendomskomplekset som for det meste strakte seg mot sør og vest.

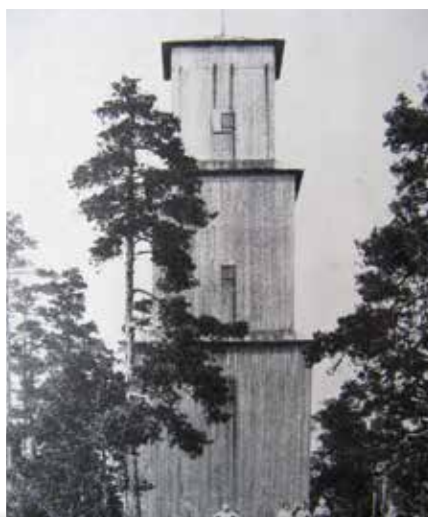
Fast brannvakttjeneste i tørre perioder

Nygifte Karl Andresen (1870–1940) hadde fått forpaktning på plassen Burud rundt 1890, noe som medførte fast arbeidsplikt med hogst og tømmerkjøring i Ljansbrukets skoger om vinteren. I sommerperioden var han brannvokter i det nybygde tårnet. Ved stor skogbrannfare måtte Karl være i tårnet kontinuerlig; så da ble et par av døtrene hans sendt opp med vann og matforsyninger. Gangstien fra Burud og opp til branntårnet er på snau 3 km – langs det som har vist seg å være en oldtidsvei. Etter Karl var det broren Petter Andresen som overtok brannvakttjenesten en periode, etter et at han hadde vært i Amerika.

Til Ødegården ved Fløysbonn, som også tilhørte Ljansgodset, er det to kilometers gange. Dit måtte brannvokteren løpe for å gi beskjed de første årene. Derfra ble meldingen gitt videre til brannmannskapene. Noe fast brannkorps med biler og brannslanger fantes ikke den gang; alle hadde plikt til å møte, og ta med seg det man hadde av økser og spade. På plassen

BRANNVAKTTÅRNET

Branntårnet slik det så ut i slutten av 1920-årene.
Foto: Alfred Janson.

Et knippe damer ved Branntårnet.
Foto utlånt av Steinar Bjerke.

Branntårnet etter ombyggingen i 1932. Legg merke til utkikken helt øverst. Foto: Akershusbasen.

Utfukt til branntårnet i 1930-årene. Tidligere brannvokter Karl Andresen Burud nr. 2 fra venstre. Videre Arne Burud, Petter A. Burud og Tulla (Eli) Burud. Foto utlånt av Tore Burud.

Branntårnet etter ombyggingen i 1932. Tegnet av Pål Thomas Sundhell til Hauketo Lions platte nr. 10 – 1992.

Rike, like nord for Kolbotn stasjon, bodde Oscar Christiansen fra Sønsterud i Oppedgård, som var skogfullmekting for Ingier-familien. Derfra ble det etter hvert lagt opp en én-tråds telefonlinje til branntårnet.

Frykten for skogbrann var stor, så Ljansbruket leide også inn patruljerende

vaktmannskaper. På 1930-tallet oppgis at to mann holdt strandvakt langs Bundefjorden og fire til seks karer var stasjonert ved Gjersjøen og på den store skoggården Nøstvet. Dessuten delte to mann på vakt holdet i Grønliås-tårnet. I tørre somrer kunne større og mindre skogbranner herje stadig vekk. Året 1933 var tårnet bokført med en driftstid på 113 dager – altså nærmere fire måneder. Og i 1936 oppgis at det i de siste fem årene hadde vært 78 branntilløp som alle var blitt slukket, det blir over 15 pr. år.

Branntårnet bygges om

I 1932 ble branntårnet ombygget, noe vi kan se på gamle bilder. Telefonforbindelse ble lagt inn gjennom Oslo telefonanlegg; det kostet kr. 2000,-, og var en av de store utgiftspostene. Forsikringsselskapet "Skogbrand" refunderte en god del av utgiftene til ombyggingen, mens driften ble bekostet av Akershus Skogselskap. Ljansbrukets forstmester, Peter S. Kindseth, administrerte fornyelsen av tårnanlegget på vegne av firmaet M. & H. Ingier (som

står for brødrene Marius og Helle Ingier).

Tømmertårnets utvendige bordpanel ble fornyet og malt og det ble innredet to rom i tårnet; et soverom og over dette et utkikksrom. Et bevegelig kartbord med kompassretninger, siktediopter og kikkert var montert her. Tårnet var relativt enkelt møblert med en divan, to bord og seks stoler, et skap og to vannbøtter. Høyden var rundt 10 meter og grunnplanet nederst, som lå på stengrunn, var ca 20 kvadratmeter. Det var her brannvokteren tilbedte sine måltider når han brukte primus. En enkel utedo var også satt opp i nærheten.

Forbindelse til Haukåsen og Kjerringhøgda

Telefonforbindelse til branntårnet på Haukåsen i Østmarka gjorde at man nå kunne krysspeile fra begge tårnene, og lettere dirigere bannmannskapene. Branntårnet på Kjerringhøgda i Østmarka, også kalt Bysæterkollen, var nærmeste nabotårn i sørøst – ti kilometer unna i luftlinje, omtrent like langt som til Haukåsen. Tårnet på Kjerringhøgda ble bygd i 1911

Frykten for skogbrann var stor, så Ljansbruket leide også inn patruljerende vaktmannskaper (...) To mann holdt strandvakt langs Bundefjorden og fire til seks karer var stasjonert ved Gjersjøen og på den store skoggården Nøstvet. Dessuten delte to mann på vaktholdet i Grønliås-tårnet.

> og tilhørte Rausjøskogene i Enebakk. Det ble ombygd flere ganger, siste gang i år 2000, som et utsiktstårn med makeløst rundskue. Fra Grønliåsen var det sikt også til branntårnet på Furukollen i Frogn, som ble bygd i betong i 1938, og som fremdeles står støtt.

Ensom brannvakttjeneste

I 1930-årene var det 61 skogbrannvaktstasjoner i drift i de åtte Østlandsfylkene, med en innbyrdes avstand på rundt 30 kilometer. På denne tiden var Johan Larsen fra Solbråtan i Oppegård brannvokter på Grønliåsen. Da han døde i 1937 overtok sønnen, Lorenz Larsen (f. 1903), kalt "Nurmi" fordi han var en god løper og syklist. Selv fortalte han at det slett ikke var noen fornøyelse å sitte "innestengt" og alene i branntårnet hver sommer i fem-seks år, fra mai til september, slik han gjorde. Var det tørke kunne han bli værende helt til oktober. Han sov på en brisk oppe i tårnet, og måtte holde kontinuerlig vakt etter mistenkelig røyk. Etter hvert fikk han svært god trening i å peile inn brannstedet nøyaktig.

Riktignok så Lorenz folk i Grønliåsen, men det var bare på avstand, han fikk sjelden anledning til å snakke med noen. Bare når det regnet fikk han permisjon. Til å begynne med var han ungkar, men så giftet han seg, og kona måtte komme opp med mat og drikke til ham. Hun var den eneste Lorenz hadde forbindelse

med hele sommeren. – Min far hadde det atskillig triveligere, for da var de to mann på vakt i tårnet. Hver påske var det stor utfart hit opp, og i min ungdom dro vi gjerne opp til branntårnet om lørdagskvelden, i hvert fall en gang om året, fortalte Lorenz – og her festet vi til den lyse morgen!

Etter Lorenz' tid, overtok Christian Myrvold fra Oppegård vaktholdet, det var under krigen. I ti år hadde han forpaktet det vesle bruket Bjørnsrud på Oppegård, som tilhørte Ljansgodset, og ellers tatt seg alle strøjobber han kunne få. Sønnen Bjarne, med noen kamerater, dro opp til faren sin med mat i de perioder han ikke kunne forlate utkikken.

Siste epoke

I 1942 frasa M. & H. Ingier seg ansvaret for brannvaktholdet, som deretter ble finansiert av Skogselskapet. I 1945-1946 måtte branntårnet repareres; både på grunn av materialslitasje og fordi tårnet stadig ble hjemsøkt av innbruddstyver som ødela inventaret. Da ble også kartmaterialet til sikteapparatet fornyet. Men nå gikk det likevel raskt mot slutten, og det er uvisst om branntårnet var i drift på 1950-tallet. Ljansgodsets 250 år lange epoke var over, hovedbygningen på Stubljan hadde brent ned i 1913, fru Johanne Ingier døde i 1937. og eiendommene var enten solgt eller fordelt blant arvingene.

I 1956 var tårnet ganske forfallent, og slik ble det stående til brannmester Sørensen fra Kastellet brannstasjon foretok en kontrollert nedbrenning i oktober 1961. Fra 1969 tok flyovervåkingen over, og de nærmere hundre brannvakttårnene rundt om i landet vårt hadde utspilt sin rolle, så nær som ett; Linnekleppen i Østfold, som har vært bemannet helt til 2021. På Grønliåsen er noen jernbolter fra stolpefestene og kantsteiner etter en beskjeden grunnmurstuft alt som er igjen av branntårnet, som hadde gjort sin tjeneste i rundt førti år. I 51 år hadde det vært et yndet turmål for lokalbefolkningen, og så skulle det gå 58 år før et nytt og staselig utsiktstårn ble reist av entusiaster og innviet den 2. juni 2019.

Som følge av sammenslåingen mellom Aker herred og Oslo i januar 1948, og en større arealoverføring til Oppegård året før, ble den nye kommune- og fylkesgrensen trukket på tvers av Grønliåsen, like sør for branntårnet. Den gang var det mellom Oslo og Oppegård i Akershus, men nå heter det Nordre Follo (Ski og Oppegård) i Viken fylke.

Like ved branntårnet har det også stått to generasjoner instrumenttårn for landmåling og kartkonstruksjon, fra før 1954 til rundt 1980. Stoff om disse vil komme i et senere nummer.

BRANNVAKTTÅRNET

Det nye «Branntårnet» - utsiktstårnet som ble innviet 2. juni 2019. Foto: Lise Henriksen

Her stod branntårnet fra 1910 til 1961, sett mot sør. Sekken står i midten av «tuften». Legg merke til jernboltene i hvert hjørne. Vi kan så vidt skimte det nye utsiktstårnet bak furutrærne. Foto: Lise Henriksen

Kartskisse med Grønliåsen og noen av Ljansgodsets gårdsbruk, ved L.H.

KILDER:

Denne artikkelen er basert på det jeg tidligere har skrevet i følgende bøker:

Birger Løvland (red); **Sørmarka**. Andresen & Butenschøn, 2006; om Grønliåsen mm.

Fint folk i bratte bakker, Ljans historie, utgitt av Ljans Vel, 1990, ny utgave 2015.

Sør i Aker 2008, årbok for Søndre Aker historielag; om «Brannvaktårn på Kjerringhøgda og Grønliåsen, og om storbrannen i Østmarka», herunder materiale fra konservator Bjørn Bækkelund ved Skogmuseet, og fra Per Sindre Aas i «Skogbrand».

Opplysninger om Karl og Petter Andresen på Burud er fra Trond Buruds artikkel i Bjørn Bonde nr. 2 – 1980, og fra Tore Burud, som er barnebarn av Karl A. Burud.

Snøfylt tur og grønne tanker

Dette er min første artikkel her i Kongeveien, og jeg har vært så heldig å få lov til å skrive noen ord om det fantastiske ungdomsarbeidet som finnes i menigheten. Hver torsdag samler vi cirka 60 ungdommer i kirken til ungdomsarbeidet både konfirmanter, MILKere og Ten Singere. Siden januar har vi jobbet frem mot et produkt som vi har kalt for «Grønt Show», hva grønt show er, jo det finner du ut av senere.

Løpet av våren har vi hatt noen voksne i menigheten innom, men for de aller fleste er det kanskje litt usikkert hva det egentlig er vi gjør i ungdomsarbeidet. Enten det er i form av ordene jeg brukte over, som MILKere og Ten Singere, eller så kan det være usikkert hva som faktisk skjer i kirken en torsdagskveld. Jeg tenkte derfor jeg skulle skrive litt om hva menighetens ungdommer faktisk opplever av å bli med i HåPe.

Ukentlige aktiviteter

Ungdomsarbeidet i kirken er litt todelt, med noen som er med på litt flere ting enn andre. Vi har det vi kaller for MILK, dette står for MIni Leder Kurs, og dette er ett tilbud vi tilbyr for ungdom etter endt konfirmasjon. På dette kurset lærer man hvordan man kan bli en bedre leder, og det hele ender opp med at man får lov til å teste seg på «eksamen» som ledere på konfirmantleir på Tjellholmen (Til konfirmanter og MILKere, så kommer det snart mer info). Milkerne samles på onsdager i tillegg til å være med på HåPe som foregår hver torsdag.

Som sagt så samles vi i HåPe i kirken på torsdager og en vanlig torsdag foregår ved at vi møtes klokken 18.00 til et felles møte-

punkt, gjerne med en liten lek og ett hyggelig ord, deretter så deler vi oss opp i enten klubb (ulike aktiviteter kan være alt fra bordtennisturnering, til temakvelder hvor de jobber med et tema) eller i koret. Dette varer en times tid og etter dette så deler vi oss opp i det vi kaller for spesialgrupper, siden januar har disse gruppene jobbet frem mot Grønt Show. Gruppene vi har hatt dette semesteret er Drama, Dans, Teknikk, Band, Kreativ Gruppe og Matgruppe. Alle disse gruppene har på sine vis jobbet seg frem til vårens store høydepunkt «Grønt Show». Til sist avslutter vi med Hvilepuls og kveldsmat som en fin avslutning på kvelden.

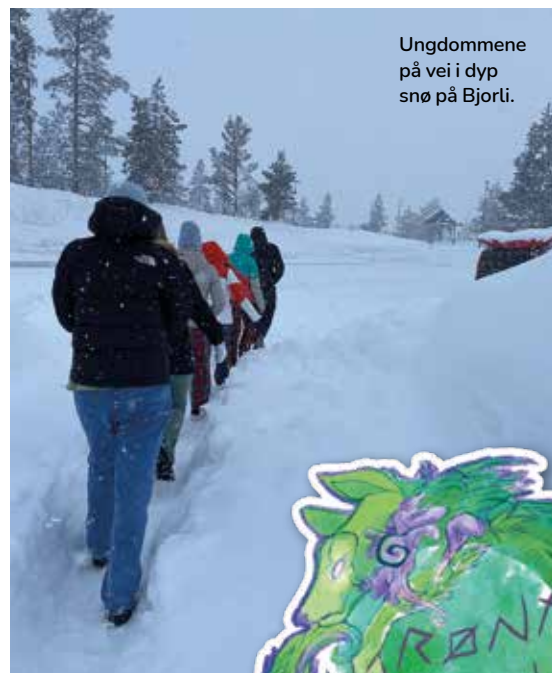
Påskeleir på Bjorli

I tillegg til våre faste aktiviteter så har vi dette semesteret også hatt noen andre turer og aktiviteter. En av disse er påskeleiren på Bjorli, en tur som bød på et dypdykk i påskefortellingen, frokostquiz, nye venner, brettspill og masse mase snø.

Fredagen før palmesøndag dro en gjeng fra oss opp til Bjorli, med mål om å ha det skikkelig hyggelig. Vi var 34 deltakere, og 6 ledere som tilbrakte 4 netter på Bjorliheimen hotell. Dagene besto av å benytte seg av de snøfylte fasilitetene som var der

Alltid gøy på tur.

Ungdommene på vei i dyp snø på Bjorli.

Full fart i showet.

HåPe-Sjibbolet Ten Sing i aksjon.

oppe, en populær aktivitet var alpinbakken og der var det stort sett overskyet, kaldt og surt vær, men desto artigere var det å stå bakken opp og ned og det ble fine dager i bakken for både deltakere og ledere. Andre ble igjen på hotellet og jeg har hørt rykter om både FIFA og bordtennisturnering. Kveldene besto av et dypdykk i påskefortellingen hvor vi gikk grundig igjennom hver enkelt dag. Tips fra meg er å høre med ungdommene deres om hvem Maximus er. Senere på kvelden så hadde vi «Afterski» hvor ulike deltakere og ledere hadde ulikt program hver kveld, og det er absolutt verdt å anbefale å leke «Sild i tønne» med 40 stykker, det endte med at alle var gjemt inne på et lagerrom. Vi avsluttet dagene med Hvilepuls og hele leiren med kåring av HåPes beste quizzes. HåPe takker Bjorliheimen, alle deltakere og ledere og vi gleder oss allerede til neste år.

Grønt Show

Helt til sist så tenkte jeg at jeg skulle skrive litt om Grønt Show som er semesterets store happening og det vi har jobbet mot på øvelsene. Grønt Show ble satt opp 05. mai i Hauketo-Prinsdal kirke, og alle ungdommene var delaktige i løpet av kvelden, enten på scenen, bak scenen, eller på kjøkkenet og i grønn kafé.

I løpet av våren har ungdommene lekt seg med hvordan man kan vise frem det grønne liv, og hva tematikken grønt liv faktisk innebærer. Ungdommene har lekt seg med ulike uttrykksformer, som sang, dans, drama, film og teknikk. Ungdommene klarte å bryte ned det litt tunge stoffet hvordan leve grønne liv, til noe som både er lettfattelig, men også tankevekkende. Og jeg må helt partisk si at jeg ikke har sett et bedre show enn det ungdommene viste.

Showet vårt ble en stor suksess, og gjennom showet fulgte vi Askeladden (spilt av Victor) i sin søken på hva det grønne liv var. Askeladden dro ut på en lang reise og lette etter svaret hos både dyrene i Madagaskarfilmene, men også på KIWI i Jotunheimen. Det er usikkert om Askeladden noen gang fant svaret på hva det grønne liv er, men i følge Hulken (sto i kassa på KIWI) så er ikke det noe å anbefale. Men for oss andre som ikke er hulken, så er det verdt å tenke på hvordan vi alle kan leve litt grønnere liv. Et av showets mange høydepunkter var en dans hvor planter og naturen sloss mot søppel og forsøpling.

ØYSTEIN WIRAK, PÅ VEGNE AV LEDERGRUPPEN

T Christian Sriver 1686
O Birgitte Christine Kaas 1734
M Norsk folketone (Vang i Valdres)

T Petter Dass 1690
M Norsk/dansk folketone

813

SE, SOLENS SKJØNNE LYS OG PRAKT

Norsk salmebok nr 812

T: CHRISTIAN SCRIVER 1686
O: BIRGITTE KAAS HUITFELDT 1734
M: NORSK FOLKETONE (VANG I VALDRES)

1 Se, solens skjønnne lys og prakt
har ført sitt løp til ende,
seg verden har til hvile lagt,
tenk, sjel, hva deg mon hende!
Tred frem for himlens port,
kast all bekymring bort,
la dine øyne, hu og sinn
på Jesus være rettet inn!

2 De blanke stjerner skinner vel
og skyter lyse stråler
i nattens mulm på dal og fjell;
dog meget mer tilmåler
rettferdighetens sol
meg lys fra nådens pol.
Min Jesus, han er sol og skjold,
jeg overgir meg i hans vold.

3 Vel lukker søvnen denne natt
så mangt et trettet øye,
dog våker en som ei blir matt
og trettes ei av møye:
Du, Jesus, våken er,
ditt øye har meg kjær.
Jeg er hos deg av hjertens grunn,
skjønt øyet lukker seg til blund.

4 Med deg vil jeg til hvile gå,
jeg er i dine hender,
du vil, min vekter, akte på
min sjel, til natten ender.
Jeg frykter ingen nød,
ei Satan eller død.
Når jeg med deg til hvile går,
med glede jeg igjen oppstår.

MIN FAVORITTSALME:

Se, solens skjønnne lys og prakt

Etter en lang dag synes jeg det er godt å ta et par minutter uten tv og mobil. Det blir mange inntrykk – miljøkrise, covid og krigen i Ukraina har gitt meg mye å tenke på. Jeg forsøker å legge vekk tankene for få nok, god søvn for å ha overskudd til neste dag.

Besteforeldrene opplevde mye vanskelig, men var alltid i godt humør og var glade for å hjelpe andre. De sang alltid kveldssalmer som avslutning på dagen. Det er fint å tenke på dem når jeg synger noen av salmene de sang, og jeg sovner fort.

En av salmene de likte best var Se, solens skjønnne lys og prakt.

EN SOM BOR I PRINSDAL

Visekveld med overraskelser

Fra Dylan til Prøysen med tekst og musikk og varme toner. Det var kjent og kjær og nytt og overraskende. Det var visekveld i kirken, med dikt og viser og te. Det var amatørernes lune aften.

Den årlige «Visekvelden» i kirken var på plass igjen etter korona-pause, og folk strømmet til både foran og bak mikrofonene. Amatørkvelden er slik at alle som vil kan komme fram og bidra med dikt og musikk, så langt frimodigheten og repertoaret rekker. For en kveld det ble!

15 ulike aktører grep sjansen og framførte både egne, og mer kjente tekster. Kafé-riggen i kirkerommet var full av gjester, og inn gjennom døra kom både «gamle kjente» og folk som bare hadde latt seg lokke av plakaten og ville bidra.

Vi fikk blant annet høre Frode Nystuen og Nicolais kloke versjon av Teddybjørnens vise, Maj Volden leste egne dikt om sine ni tanter, Siri leste for første gang egne dikt for andre. Fra Vid Diakonhjemmet kom Knut Evensen og Oddgeir Sannes med Dylanviser og annen «folk», trubaduren Roar Baust var på plass som før, Aage Rognsaa gjestet sitt gamle hjemsted med «Cecilia Lind», visa om «Da Vårherre skapte Prinsdal» kom frem fra glemselen, og over det hele rislet Jonas Bjørnerud fra nabolaget nydelige improvisasjoner på sax og fløyte. På rad og rekke fikk vi også dikt og tekster med smil og alvor.

– Kan vi ikke gjøre dette oftere? sa folk, på vei ut.

**HAUKETO
OG
PRINSDAL
FRITIDSRÅD**

Lørdag 10/9 kl. 12-16

H-P festivalen

DALENS DAG

Prinsdal idrettspark

OPPSLAGSTAVLE

KFUK·KFUM
HP KLUZZ
HAUKETO-PRINSDAL

**Oppstart
i
uke
35!**

HP KLUZZ er et tilbud til barn og familier i Hauketo-Prinsdal. Vi møtes annenhver tirsdag ml kl 17-18:30, enten ute eller inne i kirke, til ulike aktiviteter og lek.

Vi spiser middag sammen og avslutter med lystenning.

Har du spørsmål, kan du kontakte Karianne Stokke Gjerstad på tlf 41746403.

Bli også gjerne med på vår facebookside HP Kluzz.

Følg med for mer informasjon på Hauketo-Prinsdal menighets facebook og nettside:

<https://www.facebook.com/HauketoPrinsdalMenighet> og <https://kirken.no/hauketo-prinsdal>

HYGGETREFF

i Hauketo-Prinsdal kirke

Følg med på
nettsiden
for høstens
program

Velkommen til god lunsj, underholdning,
allsang og loddtrekning i menighetssalen oppe!
Ta gjerne med en premie til lotteriet,
og be gjerne med deg en venn eller nabo!

Høstens datoer:

13. september

11. oktober

8. november

13. desember

kl 11:30-13:30

VELKOMMEN!

Babysang

Hauketo-Prinsdal kirke
Annenhver torsdag kl 11

Datoer HØST 2022:

25.8/8.9

22.9/6.10

20.10/3.11

17.11/1.12

Følg oss på
facebook:
Babysang
Hauketo-
Prinsdal

Opplegg:
**Kl 11
Babysang
kl 12 Lunsj**

**VELKOMMEN
TIL STORE
OG SMÅ!**

Passer for
barn fra ca
3 mnd til
1,5 år

Vi synger kjente og
ukjente barnesanger,
lærer rim og regler, og
du får kvalitetstid
sammen med babyen
din og hverandre. Du
trenger ikke være flink
til å synge for å være
med!

www.kirken.no/hauketo-prinsdal

www.facebook.com/HPBabysang

DEN NORSKE KIRKE
Hauketo-Prinsdal menighet

Hey — du som går i 5.-7. klasse!

Liker du å henge med nye og gamle venner og gjøre forskjellige aktiviteter?

Er du interessert i å høre mer om tro og hva som står i Bibelen?

Da er du velkommen på HP tweens i Hauketo-Prinsdal kirke til høsten!

HVA? Leker og konkurranser, film, kahoot, matlagning, snekring

NÅR? Starter opp i uke 35—følg med på facebook

PRIS? 200 kr (inkludert mat)

Samlingene starter etter skolen, og begynner med et måltid.

Følg med på nettsiden vår og facebook for mer informasjon
om dag og tid når det nærmer seg:

<https://kirken.no/hauketo-prinsdal>

Har du spørsmål, kan du kontakte diakonimedarbeider Susanne på mail sd272@kirken.no

HÅPER VI SEES!

DEN NORSKE KIRKE
Hauketo-Prinsdal menighet

FASTE AKTIVITETER

I HAUKETO-PRINSDAL MENIGHET

FOR BARN OG FAMILIER

Babysang

Annenhver torsdag (i oddetallsuker) kl 11-13 inviteres foreldre med baby (0-1 år) til kirken for sang, bevegelse, fellesskap og lunsj. Følg med på fb.com/HPBabysang. For påmelding send mail: post.hauketo-prinsdal.oslo@kirken.no

Barnas 5-minutter

I gudstjenesten kl 11, som ikke er familie-gudstjeneste, vil det være «Barnas 5-minutter» et gudstjenesteinnslag for barn. Lekerommet med tegnesaker, barnebøker og leker er alltid åpent.

HP Kluzz

HP Kluzz er et tilbud til barn og familier i Hauketo-Prinsdal. Vi møtes enten i kirken eller ute i naturen til ulike aktiviteter og lek. Vi spiser middag sammen og avslutter med lystenning. I tillegg deltar vi på Kid Sing Show og Barnefestivalen i regi av KFUK-KFUM, og har overnattingsturer til Lysern leirsted og Strandheim leirsted.

HP Kluzz skal være et trygt, morsomt og utviklende fellesskap for både små og store. Vi møtes annenhver tirsdag kl 17.00-18.30.

Velkommen med! Har du lyst til å være med sjekk ut <https://bit.ly/HPkluzzFB> (facebook-gruppen deres) eller ta kontakt med Karianne Stokke Gjerstad: telefon 41476403 og mail: kariannesg@kfuk-kfum.no

HP Tweens

Vi har et "etter skoletidstilbud" for deg som går i 5., 6. og 7. klasse, som startet uke 35 og går annenhver torsdag i høstsemesteret.

Liker du å snekre, synge, ha konkurranser og lære noe nytt? Er du interessert i å høre mer om tro og hva som står i Bibelen?

Da er du velkommen på HP-tweens i Hauketo-Prinsdal kirke! Bli med på spennende aktiviteter og spis god mat sammen med andre TWEENS.

Påmelding til Susanne Dommersnes Sivertsen: mail: sd272@kirken.no

FOR UNGDOM

HåPe – SJIBBOLET (UNGDOMSARBEID)

HåPe – Sjibbolet er et ungdomsarbeid som består av klubbtilbud og Ten Sing kor, i tillegg til grupper for dans, drama, teknikk, band, visuell kunst, og film. Sammen drar vi på turer, holder konserter, lager revy og har godt fellesskap for ungdom (8. klasse og oppover).

Vanligvis skjer dette i kirken hver torsdag fra kl 18 til 20.00.

Interessert i å høre mer eller bli med?

Ta kontakt med Øystein Wirak oewira@gmail.com eller Marie Blindheim marie-bli@hotmail.com

HVILEPULS

Er en ungdomsmesse med lovsang, andakt og bønnvandring som vanligvis holdes hver torsdag kl 20.00-20.30 i kirkerommet.

Ungdommene vil få servert kveldsmat etter Hvilepuls (kløkken 20:30) i menighetssalen.

FOR VOKSNE

PRINSDAL SANGERI

Hauketo-Prinsdals allsidige kirkekor med øvelse hver tirsdag kl 20.00-22.00 Er du glad i å synge, kom bli med!

I tillegg til korøvelser har vi veldig hyggelig pause med kaffe/te og kaker. Koret deltar i enkelte av kirkens arrangementer og gudstjenester gjennom semesteret. Dirigent Hans Olav Baden Styreleder: Stephanie Røine, stephanie.roine@gmail.com

HYGGETREFF

I Hauketo-Prinsdal kirke den andre tirsdagen i måneden kl 11.30.

Dagens tema med et kort foredrag, historie eller kåseri, vi spiser god lunsj, lotteri og allsang.

Trenger du skyss til arrangementet, eller kan du bidra som frivillig ta kontakt med Susanne.

Kontaktperson: Susanne Dommersnes Sivertsen, tlf: 23 62 98 55 eller mail: sd272@kirken.no

BESØKSTJENESTE

Vil du eller kjenner du noen som trenger en å snakke med. Vil du ha besøk? Vi snakker gjerne med deg.

Diakonimedarbeider Susanne kan komme til deg eller formidle kontakt med andre gjennom besøkstjenesten.

Kontaktperson: Susanne Dommersnes Sivertsen, tlf: 40814154 eller mail: sd272@kirken.no

Følg med på nettsiden og Facebook!

Hjemmeside: kirken.no/hauketo-prinsdal

Facebook: [/HauketoPrinsdalMenighet](https://www.facebook.com/HauketoPrinsdalMenighet)

GUDSTJENESTER

I HAUKETO-PRINSDAL KIRKE

MAI

Søndag 29. mai kl 19.30

Kveldsgudstjeneste
Prest: Åse Maria S. Haugstad
Organist: Tone Knutson Holmgren

JUNI

Søndag 5. juni kl 11

Pinsedag
Gudstjeneste med nattverd
Prest: Åse Maria S. Haugstad
Organist: Tone Knutson Holmgren

Søndag 12. juni kl 11

Treenighetssøndag
Gudstjeneste med nattverd
Prest: Silje Kivle Andreassen
Organist: Tone Knutson Holmgren

Søndag 19. juni kl 11

Gudstjeneste med nattverd
Sommerfest!
Prest: Åse Maria S. Haugstad

I skolens sommerferie blir det fellesgudstjenester sammen med Holmlia menighet.

Søndag 26. juni kl 11

Sommergudstjeneste i Holmlia kirke
Prest: Silje Kivle Andreassen

JULI

Søndag 3. juli kl 11

Sommergudstjeneste
i Hauketo-Prinsdal kirke
Prest: Åse Maria S. Haugstad

Søndag 10. juli kl 11

Sommergudstjeneste i Holmlia kirke
Prest: Åse Maria S. Haugstad

Søndag 17. juli kl 11

Sommergudstjeneste
i Hauketo-Prinsdal kirke
Prost Sigmund Akselsen

Søndag 24. juli kl 11

Sommergudstjeneste i Holmlia kirke
Prest: Barbro Schmedling

Søndag 31. juli kl 11

Sommergudstjeneste
i Hauketo-Prinsdal kirke
Prest Nina Kristine Niestroj

AUGUST

Søndag 7. august kl 11

Sommergudstjeneste i Holmlia kirke
Prest Birgitte Kessel

Søndag 14. august kl 11

Sommergudstjeneste
i Hauketo-Prinsdal kirke
Prest: John Stødle

Søndag 21. august kl 11

Oppstartgudstjeneste for store og små
Prest: Åse Maria S. Haugstad

Søndag 28. august kl 18

Samtalegudstjeneste hvor årets
konfirmanter bidrar
Prest: Åse Maria S. Haugstad

SEPTEMBER

Søndag 4. september kl 11

Gudstjeneste med nattverd

Søndag 11. september kl 11

Folketonemesse
Prest: Åse Maria S. Haugstad

Lørdag 17. september kl 11 og kl 13

Konfirmasjonsgudstjenester
Prest: Åse Maria S. Haugstad

Søndag 18. september kl 11

Fellesgudstjeneste i Holmlia kirke

Søndag 25. september kl 19.30

Kveldsgudstjeneste
Prest: Åse Maria S. Haugstad

OKTOBER

Søndag 2. oktober kl 11

Gudstjeneste med nattverd

Søndag 9. oktober kl 11

Fellesgudstjeneste i Holmlia kirke

Søndag 16. oktober kl 11

Gudstjeneste store og små med høsttakkefest og utdeling av 4-årsbok
Prest: Åse Maria S. Haugstad

FOR BARNA:

I alle gudstjenester kl 11 som ikke er familiegudstjenester, er det «Barnas fem-minutter» og åpent lekerom for alle barn.

LIVSHJULET

Fra februar til mai 2022

DÅP

Jarle Magnus Gullstein 6/3-22
Liv Charlotte Mossig Hansen 15/5-22

GRAVFERD

Marius Storfold 9/3-22
Trine Helstrøm 11/3-22
Katrina Sund 25/3-22
Arne Magne Østlie 30/3-22

SPORTS-GUDSTJENESTER I ØSTMARKSKAPELLET

Alle sportsgudstjenestene begynner søndager kl 12. Kafé åpen 11-14, stengt under gudstjenesten.

Sommeren 2022:

6. juni: Hans Morten Haugen
12. juni: Morten Holmquist
19. juni: Liv Hegle
21. august: Taler blir annonsert
28. august: Taler blir annonsert

Mer info: www.ostmarkskapellet.no

KIRKEKAFFE

Det er kirkekafe etter de aller fleste gudstjenester gjennom året. Hvis du har lyst å bidra med å bake kake eller servere på kaffen, ta gjerne kontakt! Det er alltid behov for flere frivillige medarbeidere!

ØNSKER DU SKYSS TIL GUDSTJENESTEN?

Meld inn behov til diakon Susanne Dommersnes Sivertsen mandag – onsdag på tlf 40 81 41 54.

Klemetsrud Dyreklinikk

Din lokale dyreklinikk med personlig oppfølging.

Vi tar i mot hunder, katter, kaniner og gnagere. I tillegg til veterinær allmenpraksis tilbyr vi også kiropraktikk, laser og atferdskonsultasjoner.

I butikken har vi salg av kvalitetsfôr og pleiemidler.

Åpningstider:

Mandag – fredag 9 –16

Torsdag langåpent til 18

Maurtuveien 4

v/ Klemetsrud kirke

Telefon:

21 51 64 84

www.

klemetdyr.no

HOLMLIA tannlegekontor

Holmlia sentervei 12

Tannlegene

HENNING MOEN

LØVAAS

og

UNAI MANGAL

Tlf.: 22 61 42 08

adm@holmliatannlegene.no

www.holmliatannlegene.no

HOLMLIATANNLEGENE

Gunnar Ruud

Catering - Selskapsmat

Snitter - Koldtbord

Tapas - Selskapsmiddager

Og mye mer...

Ring **23 30 25 00** og vi sender deg vår innholdsrike brosjyre, eller se meny på

www.gunnarruud.no

... og *smaken*, den slår ingen !

Prinsdal Lille Klippotek

Nedre Prinsdalsvei 81

Tlf. 997 77 218

Åpent:

tirsdag, onsdag og fredag kl 11-17

Torsdager kl 13-19

Lørdag: Timebestilling

Helt Opplagt
på jobben

Sunnere - Renere - Enklere

Tlf. 0 23 46
www.HeltOpplagt.no

Annonserer her
i neste nummer?
Kontakt redaksjonen!

ANNE LINE
BEGRAVELSESBYRÅ

En verdig avskjed

+47 461 90 056

post@annelinebegravelsesbyraa.no

GAMLE TÅRNUSET
R E S T A U R A N T

Vi ønsker hjertelig velkommen
til våre flotte selskapslokaler
og vår restaurant, midt på
Kolbotn Torg.

VI TILBYR:

- * Stor lunsj for store og små
- * A la carte meny og tre retters
«Tårnhusmeny» på kvelden
- * Happy Friday, første fredag
hver måned
- * Catering
- * Selskapslokaler for 10 – 75 gjester
- * Kurs- og møtelokaler
- * Parkeringspark under Kolbotn Torg

Se for øvrig alle våre tilbud på www.gamletaarnhuset.no

VÅRE ÅPNINGSTIDER:

Tirsdag til fredag fra kl 11.30 til 23.00

Lørdag fra kl 13.00 til 24.00

Søndag fra kl 15.00 til 22.00

Velkommen
til oss!

SAGA®
BEGRAVELSESBYRÅ

Begravelse til riktig pris

Vi har prisgaranti på våre tjenester. Det sikrer deg
den beste prisen, uten at det går på bekostning av
service og kvalitet. Vi ordner alt det praktiske
og er tilgjengelig hele døgnet.
Hos oss er du i trygge hender.

Telefon: 4000 2460

sagabegravelse.no

Ny inskripsjon på gravstein kr 5800,-

Ny inskripsjon til fast lav pris.
Vi tilbyr også vedlikehold og oppussing
Stort utvalg av nye gravsteiner
Ring oss på telefon 4000 2448

GRAVSTEIN24®

gravstein24.no

– og del av Ellingard Gruppen

Det er bedre å
**bygge
barn**
enn å reparere
voksne!

Vil du bidra i lokalmiljøet?
Vil du være med å skape
aktiviteter for barn og unge?
Liker du å glede andre?
Bli med i Lions Hauketo da vel!
Vi rekrutterer nye medlemmer,
og vil gjerne ha med **deg** som
bryr seg om medmennesket i
ditt lokalmiljø, og har lyst til å
bidra!

Henv. Tom Thoresen
Telf. 928 13 111

Epost: oslo.hauketo@lions.no

Lions - Meningsfylt fritid for engasjerte mennesker

Kun det beste, på dine vegne

PrivatMegleren består av lokale, engasjerte og kompetanserike meglere som i tillegg benytter seg av bransjens mest kraftfulle verktøy innen markedsføring.

Jeg bor og arbeider i området, har god lokalkunnskap og kan tilpasse salgsprosessen for enhver kunde og enhver bolig.

Ta kontakt for en uforpliktende boligprat.

PRIVATMEGLEREN
PANORAMA

Eiendomsmegler/Jurist Trond Svarød • tlf. 920 44 727
trond.svarod@privatmegleren.no

HVA
TROEN
BETYR

> GUD SPØR ETTER OSS

Svein-Erik Skibrek (78) er født i Aker og vokste opp i Oslo. Han studerte realfag, og var lærer i 16 år. Et par år jobbet han i en kristen organisasjon, ble så menighetsarbeider i Hauketo-Prinsdal kirke og studerte teologi underveis. Han ble sokneprest i Klemetsrud og Mortensrud i 1995 og var i 2011-2013 fungerende sokneprest i Hauketo-Prinsdal.

Svein-Erik med kone og tre barn flyttet til Prinsdal i 1979. Kona døde i 1981 og han er i dag gift med Liv Berit. Han trives godt i Prinsdal, har 11 barnebarn, en liten båt i fjorden, hytte på Lindøya, og er aktiv i Klemetsrud og Mortensrud og Hauketo-Prinsdal menigheter på ulike vis.

– Hva betyr troen for deg i det daglige?

– Troen er for meg, både et fundament og en levemåte. Fundamentet er troen på vår Gud som bærer livet, ikke styrer det i detalj, men holder det oppe. Jeg tenker at jeg aldri faller så dypt at ikke Jesus er neden- under. Da kona døde, ble Gud særlig «synlig» for meg gjennom masse omsorg fra menigheten. Med bibel og bønn opplever jeg av og til å få tanker og påminnelser – det kan handle om meg selv eller andre. Noen ganger forsøker jeg å gjøre det jeg blir minnet på og håper å være til nytte gjennom det. Men det er klart – som prest, er troen på en levende Gud uvurderlig i tjenestens ulike fasetter.

– Hvordan ble du en kristen?

– Jeg ble døpt i 1944 og vokste opp i et arbeiderhjem med mors aften- bønn, gikk på søndagsskole i Frelsesarmeen og ble konfirmert. Jeg tror at dette nok gjorde noe med meg uten at jeg gikk i kirken av den grunn. Men i 1973 ble vi invitert i en Unge hjem-gruppe i Oppsal menighet og ble med i en ektepargruppe. Sammen med dem begynte vi å gå i kirken. En søndag i februar 1974 talte presten om Jesus som stiller stormen og minte oss på at denne båten er som livet vårt – det går både opp og ned. «Du kan gjøre som disiplene», hørte jeg, «du kan be Jesus stå opp i ditt liv». Som hørt, så gjort – jeg ba, og ble fylt av et lys og opplevelsen av at Jesus var hos meg slik jeg var, på godt og vondt. Det forandret livet mitt.

– En troserfaring du vil dele?

– Denne spalten har gått i Kongeveien i mange år og mange troserfarin- ger er delt. Samlet forteller de at Gud har mange ansikter og at vi har en Gud som lever. Min troserfaring er at Jesus også spør etter oss. – I livets veikryss ber han oss velge det som er godt for våre og andres liv. Når vi møter omsorg, kan vi takke både Gud og mennesker. Når noen trenger oss, er det Guds spørsmål om å være Hans hjelpende hånd. Når kirkeklokka kimer, når vi av ulike grunner er i kirken, når vi ber eller leser vår Bibel, tror jeg Jesus også sier at den som kommer til meg, vil jeg ikke støte bort. Å forsøke å svare når Gud spør, tror jeg gir mange velsignelser.

Denne spalten avsluttes med dette og er skrevet med takk til alle som delte sin tro og til deg som har lest og på den måten har latt Gud spørre, også etter deg.

TEKST OG FOTO: SVEIN-ERIK SKIBREK

Staben

I HAUKETO-PRINSDAL MENIGHET

Sokneprest

Åse Maria Haugstad

Tlf. 91 85 49 42 // ah683@kirken.no

Daglig leder

Charlotte Randel

Tlf 23 62 98 50/52 // cr875@kirken.no

Diakonimedarbeider

Susanne Dommersnes Sivertsen

Tlf 40 81 41 54 // sd272@kirken.no

Organistvikar

Tone K. Holmgren

Tlf 98 64 92 21 // th897@kirken.no

Kateket (i foreldrepermisjon)

Eivind Tjomsland Spilling

Tlf. 23 62 98 54 // es724@kirken.no

Menighetsrådsleder

Per Frogner

Tlf. 99 50 00 25 // frognerper@gmail.com

Redaktørens hjørne

FRIHET OG FRED

Våren er kan hende den vakreste årstiden, og mai er den flotteste måneden å opp- leve. Blomstene kommer fram og flaggene settes opp. Vi har frihet og fred og det skal vi glede oss over i disse dager. Det er ikke selvsagt i alle land.

Hva ville Norge ha vært uten måneden mai, blomstene og flaggene. Men vi er her og vi må nyte det. Ikke noe så vakkert som en mai-dag. Nyt den hele tiden, hele dagen.

Nå er mai over, vi er nå straks over i sommermånedene. Med fortsatt frihet, fred og glede, her hos oss.

God sommer!

Langs
Kongeveien

Sommerfugl- effekten — på godt og vondt

Vi har alle hørt om sommerfugl-effekten: En sommerfugl som slår med vingene et sted på jorden kan lede til en tornado et år senere på den andre siden av kloden. Heldigvis er dette ikke bokstavelig sant, ellers ville vi hatt uhorvelig mange tornadoer.

Men det er sant at en tilsynelatende liten hendelse kan ha store konsekvenser, hvis vi følger årsakskjeden langt nok. Det er grunnen til at værmeldingen aldri blir helt nøyaktig. Modellen er aldri helt eksakt, og selv om den var det, ville en liten målefeil raskt addere seg opp til et betydelig avvik. Så værmeldinger ut over en uke er sjelden særlig mer pålitelige enn å "kjenne på gikta".

Men sommerfugl-effekten gjelder ikke bare værsystemene, planetbevegelser og andre fysiske fenomener, den gjelder også oss mennesker imellom. Et uvennlig ord gir lett et uvennlig svar, og om vi ikke passer oss, har vi raskt en familie-krangel eller nabokrangel. Og i større skala vet vi at systematisk negativ omtale av andre grupper kan lede til forferdelige grusomheter, som i Rwanda. Balkan-krigen tok

slutt, men det århundregamle hatet innpødes i nye generasjoner. Både bosniske og serbiske barn lærer om krigen på skolen, men de får servert svært forskjellige versjoner. Og nå beskylder Putin den ukrainske ledelsen for nazi-tendenser, på bakgrunn av en usalig blanding av myter og fakta fra "den store fedrelandskrigen".

Men gudskjelov er ikke dette hele sannheten. Om hatet er smittsomt, er kjærligheten det enda mer. Jeg er overbevist om at intet smil, intet kjærtegn, ingen vennlige ord, ingen medfølelse, noen gang har vært, er, eller vil være, forgjeves. Alt bærer "frukt vi ikke selv kan se". Bak hatet er det alltid en redsel for "de andre". Men den som elsker seg selv, er nysgjerrig på de andre og fryder seg over ulikhet. La oss hjelpe hverandre til å se at vi alle er "gode nok", at vi alle er "elsk-verdige". Og husk at lyset er det virkelige, mørket er bare fravær av lys.

THOR SANDMEL (74 år)

Pensjonist, har bodd i Prinsdal siden 1989.